

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(Υπόθεση Αρ. 769/2021)

26 Σεπτεμβρίου, 2022

[ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΔΔΔ.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

Αιτητής,

ν.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΕΠ' ΑΔΕΙΑ

Καθ' ου η αίτηση.

Γ.Πολυχρόνης, για ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ Δ.Ε.Π.Ε., δικηγόροι για τον αιτητή.

Μ. Δρυμιώτου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, δικηγόρο για την καθ' ης η αίτηση.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΔΔΔ: Η υπό τον ως άνω αριθμό και τίτλο προσφυγή στρέφεται εναντίον απόρριψης απόφασης του Συμβουλίου Αποφυλάκισης Επ' Αδεία (εφεξής το «Συμβούλιο») ημερομηνίας 13.7.2021, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του αιτητή για υφ' όρους αποφυλάκιση (του) επ' αδεία, στη βάση του **άρθρον 14A(1)** του **περὶ Φυλακῶν Νόμου, Ν. 62(I)/1996** (εφεξής ο «**Νόμος**»).

Ο αιτητής είναι κρατούμενος στις Κεντρικές Φυλακές, όπου και εκτίει συντρέχουσες ποινές φυλάκισης για διάφορες κατηγορίες, με τις μεγαλύτερες εξ αυτών διάρκειας δεκαπέντε (15) ετών σε κάθε μία από 2 κατηγορίες εισαγωγής και κατοχής με σκοπό την προμήθεια σε τρίτα πρόσωπα ναρκωτικών τάξεως Β'.

Ο αιτητής υπέβαλε το αίτημα του για υφ' όρους αποφυλάκιση (του) επ' αδεία στις 12.10.2020, το οποίο παραλήφθηκε από τις Κεντρικές Φυλακές στις 27.10.2020 και από το Συμβούλιο στις 2.11.2020. Το ήμισυ της ποινής του αιτητή, συμπληρώθηκε στις 12.4.2021. Με τη συμπλήρωση της διαδικασίας ενώπιον του Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένης και της συνέντευξης του αιτητή, η απόφαση του Συμβουλίου επιφυλάχθηκε στις 6.7.2021. Τελικώς, η (απορριπτική) απόφαση του Συμβουλίου επί της άνω αιτήσεως του αιτητή, εξεδόθη στις 13.7.2021, η δε άνω προσφυγή του αιτητή εναντίον της εν λόγω απόφασης του Συμβουλίου καταχωρήθηκε στις 20.7.2021.

Αν και εγέρθηκε στην ένσταση της καθ' ης η αίτηση ζήτημα παραδεκτού της προσφυγής, με το επιχείρημα ότι, η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη δεν είναι εκτελεστή, αυτή δεν προωθήθηκε, τελικώς στη γραπτή αγόρευση της καθ' ης η αίτηση. Εν πάσῃ περιπτώσει, η επίδικη πράξη είναι εκτελεστής διοικητικής φύσεως, δυνητικά υποκείμενη σε αναθεωρητικό έλεγχο ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ως έχει, δεσμευτικά για το παρόν Δικαστήριο, αποφανθεί το

Ανώτατο Δικαστήριο υπό την δευτεροβάθμια του δικαιοδοσία, στην πρόσφατη **απόφαση του ημερομηνίας 8/12/2021 στην Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ.110/202 ΒΙΕΛΓΚΟΥΣ ν. ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΕΣΩ, ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΕΠ' ΆΛΕΙΑ.**

Επί της ουσίας της προσφυγής, η πλευρά του αιτητή, μεταξύ άλλων ισχυρισμών και λόγων ακυρώσεως της, βάλλει και εναντίον της νομιμότητας της εισηγητικής έκθεσης της Αστυνομίας (*βλ. σελ. 16 έως και 18 της γραπτής αγόρευσης του αιτητή*). Αυτό διότι, κατά την πλευρά του αιτητή, στη σχετική έκθεση της Αστυνομίας προς το Συμβούλιο (*βλ. Παράρτημα Ε2 της Ενστασης της καθ' ης η αίτηση*), η Αστυνομία παραθέτει όλες τις καταδίκες του αιτητή (πλην αυτών για τις οποίες εκτίει την τρέχουσα ποινή), τις οποίες αναλυτικά καταγράφει (χρόνο διάπραξης, χρόνο επιβολής ποινής, είδος και ύψος ποινής και αν αυτές παραγράφηκαν και πότε), οι οποίες, με βάση τις πρόνοιες του *Άρθρον 4 περί Αποκατάστασης Καταδικασθέντων Νόμον του 1981, Ν. 70/1981*, έχουν αποκατασταθεί. Πάντα κατά τον αιτητή, το Συμβούλιο, κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, έλαβε υπόψη και τα όσα αναφέρει η Αστυνομία, την απορριπτική έκθεση της οποίας λανθασμένα υιοθέτησε.

Η πλευρά της καθ' ης η αίτηση απορρίπτει τον ανωτέρω ισχυρισμό του αιτητή, ισχυριζόμενη ότι, το Συμβούλιο κινήθηκε, στο ισχύον για την περίπτωση, νομικό πλαισιο, επικαλούμενη ειδικώς το *Άρθρο 14Η* του *Νόμου*.

Προσέγγισα το ζήτημα με προσοχή.

Το *Άρθρο 4 (1), (2)* του *περί Αποκατάστασης Καταδικασθέντων Νόμου του 1981*, Ν. 70/1981 έχει ως ακολούθως:

«4.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 7 και 8, πας όστις αποκαθίσταται διά τους σκοπούς του παρόντος Νόμου εν σχέσει προς οιανδήποτε καταδίκην θεωρείται έναντι του Νόμου ως μηδέποτε διαπράξας, κατηγορηθείς, διωχθείς ή καταδικασθείς διά το ποινικόν αδίκημα, το αντικείμενον της καταδίκης ανεξαρτήτως δε των διατάξεωνοιουδήποτε Νόμου ή νομικού κανόνος, αλλά τηρουμένων των ανωτέρω-

(α) Ενοιαδήποτε διαδικασία ενώπιον οιασδήποτε δικαστικής αρχής ασκούσης δικαιοδοσίαν εν τη Δημοκρατίᾳ, ουδέν αποδεικτικόν στοιχείον θα είναι αποδεκτόν επί σκοπώ αποδείξεως ότι ούτος διέπραξε, κατηγορήθη, εδιώχθη ή κατεδικάσθη δι' οιονδήποτε ποινικόν αδίκημα όπερ απετέλεσε το αντικείμενον εξαλειφθείσης καταδίκης και

(β) ενοιαδήποτε τοιαύτη διαδικασία ούτος δεν δύναται να ερωτηθή, και εάν ερωτηθή, δεν υποχρεούται να απαντήσῃ, εις οιανδήποτε ερώτησιν, αφορώσαν εις το παρελθόν αυτού μη δυναμένηννα απαντηθή άνευ της εκ μέρους αυτού παραδοχής ή αναφοράς εις τινα εξαλειφθείσαν καταδίκην ή εις οιαδήποτε σχετικά προς ταύτην περιστατικά.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων οιουδήποτε διατάγματος εκδιδομένου δυνάμει του εδαφίου (4), οσάκιςενοιαδήποτε διαδικασία ενώπιον ετέρας ή δικαστικής αρχής υποβάλλεται ερώτησις επιζητούσα πληροφορίαν ενσχέσει προς προηγουμένας καταδίκας, ποινικά αδικήματα, συμπεριφοράν ή περιστατικά αυτού ή τρίτου τινός προσώπου-

(α) Η ερώτησις δέοννα θεωρήται ως μη αφορώσα εις εξαλειφθείσας καταδίκας ή εις οιαδήποτε σχετικά προς εξαλειφθείσας καταδίκας περιστατικά, η δε προς αυτήν απάντησις δύναται να διαμορφούται αναλόγως και

(β) ο ερωτώμενος εν τη απαντήσει αυτού ουδεμίαν θα υπέχη νομικήν ευθύνην και ουδόλως νομικώς θα επηρεάζεται δυσμενώς συνεπεία οιασδήποτε αρνήσεως παραδοχής ή αποκαλύψεως εξαλειφθείσης καταδίκης ή οιωνδήποτε σχετικών προς εξαλειφθείσαν καταδίκην περιστατικών.»

Το *Άρθρο 14Θ (1)(α)(ii)* του *Νόμου* έχει ως εξής:

«4Θ (1) Για τους σκοπούς του άρθρου 14Η, το Συμβούλιο Αποφυλάκισης έχει εξουσία και καθήκον, σε κάθε περίπτωση κρατουμένου-

(α) να εξασφαλίζει όλο το αναγκαίο γραπτό πληροφοριακό υλικό τόσο από τη διεύθυνση των Φυλακών όσο και από άλλες υπηρεσίες, περιλαμβανομένων εκθέσεων από τις πιο κάτω υπηρεσίες με εισηγήσεις τους προς το Συμβούλιο Αποφυλάκισης-

(i)

(ii) την *Αστυνομία*,»

Ως ρητώς αναφέρεται στο *Άρθρο 4(1),(2)* του *περί Αποκατάστασης Καταδικασθέντων Νόμου του 1981, Ν. 70/1981* «πας όστις αποκαθίσταται διά τους σκοπούς του παρόντος Νόμου εν σχέσει προς οιανδήποτε καταδίκην θεωρείται έναντι του Νόμου ως μηδέποτε διαπράξας, κατηγορηθείς, διωχθείς ή καταδικασθείς διά το ποινικόν αδίκημα». Συνεπώς, είναι απολύτως σαφές ότι, ως προκύπτει από την απλή γραμματική ερμηνεία του άνω κειμένου, ο αποκατασταθείσας θεωρείται

ότι, ουδέποτε διέπραξε το ποινικό αδίκημα, για το οποίο αποκατεστάθη. Έπειται και ότι, οποιαδήποτε τέτοια καταδίκη του δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί για οποιοδήποτε σκοπό, πόσο μάλλον στα πλαίσια εφαρμογής του *Άρθρου 14Θ (1)(a)(ii) του Νόμου* (για τους σκοπούς του *Άρθρου 14(H) (1) και (2) του Νόμου*), του οποίου το λεκτικό δεν προβλέπει ρητώς οποιαδήποτε εξαίρεση στα προβλεπόμενα στο *Άρθρο 4 (1), (2) του Ν. 70/1981*. Όσο, λοιπόν, και να επιχειρηματολογήσει κάποιος ότι, το να έχει και λάβει υπόψη το Συμβούλιο προηγούμενες καταδίκες του αιτητή, ανεξάρτητα αν ο αιτητής έχει αποκατασταθεί γι' αυτές, είναι βοηθητικό στον σχηματισμό εκτίμησης για το κατά πόσο ο αιτητής είναι πιθανόν να καταστεί υπότροπος, τέτοια δυνατότητα δεν παρέχεται από την ισχύουσα νομοθεσία, αλλά, αντίθετα απαγορεύεται και, συνεπώς, χωρίς ρητή νομοθετική αναφορά ότι κατ' εξαίρεση τέτοια χρήση επιτρέπεται, δεν είναι νόμιμη η επεκτατική ερμηνεία του νόμου, κατ' αντίθεση του λεκτικού της ξεκάθαρης απαγορεύσεως (βλ. ανωτέρω).

Με βάση τα ανωτέρω, βρίσκω ότι, στην παρούσα περίπτωση φαίνεται, όντως, να έχουν εμφιλοχωρήσει λανθασμένα στην εισηγητική έκθεση της Αστυνομίας προς το Συμβούλιο αναφορές σε καταδίκες του αιτητή, για τις οποίες, εκ πρώτοις όψεως, ο αιτητής φαίνεται να έχει, κατ' εφαρμογή των χρονικών πλαισίων που θέτει ο *N. 70/1981*, αποκατασταθεί. Το δε Συμβούλιο έλαβε υπόψη την εν λόγω

νομικά τρωτή έκθεση της Αστυνομίας, καθιστώντας, μ' αυτό τον τρόπο και τη δική του απόφαση παράνομη.

Συνεπώς, για τον πιο πάνω λόγο, η επίδικη απόφαση πάσχει και ακυρώνεται. Ενόψει του εν λόγω αποτελέσματος, παρέλκει η εξέταση άλλων λόγων ακυρότητας που προωθήθηκαν από την πλευρά του αιτητή.

Επιδικάζονται έξοδα ύψους 2000 Ευρώ πλέον Φ.Π.Α. υπέρ του αιτητή και εναντίον της καθ' ης η αίτηση.

ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΔΔΔ.

